

REDACTIA
strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL
An Austro-Ungaria :
an 20 cor. pe 1/2
10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
de Duminică pe an
— 4 coroane. —
pentru România și
prințatate pe an:
40 franci.

scrierile nu se napotiază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 40 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrieri nefracate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

OSTUL INTRIGILOR.

II

(og.) Politica poporului român de
sceptul Habsburgilor mai precis
mai clar o definiția jurământului
național de la Blaj din 15
1848.

Pe temeiul acestui jurământ pu-
constata lămurit principiile fun-
mentale, cari trebuie să fie călău-
politicele poporului nostru.

Voiu fi credincios Imperatorului și Au-
Case Austriace; amicilor Majestații
și al patriei voiu fi amic, și inamicilor
— Ca Român voiu susține toldeana
română pe calea dreaptă și leg timd
voiu apăra cu toate puterile în contra
atac și asuprire; nu voiu lucra nici
în contra drepturilor și intereselor na-
române, ci voiu ține și apăra legea și
noastră română, precum și libertatea,
și frățietatea. — Pe aceste princi-
respecta toate națiunile, poftind egală
dela dinsele. — Nu voiu încerca
pe nimenea, dar' nici voiu suferi
de nimeni".

Jurământul acesta a fost pro-
de geniu cel bun al poporului
nostru. Pentru vremuri departe in-
principiile depuse în acest ju-
vor conduce luptele politice
naționalității, dar' istețului nostru

Voiu fi credincios Imperatorului și
Case Austriace; amicilor Ma-
și al patriei voiu fi amic
inimic".

Loialitatea poporului român către
domnitorii a Habsburgilor este
unghiulară a politicii românești
monarchia austro-ungară.

Loialitatea aceasta este isvorită
de la de veacuri a suferințelor
noastre, este adăpată de simțul gra-
mel. Am fost robi, că așa au ce-
remurile și am trăit ca vai de

Dacă din când în când câte o
caldură a străbătut la cămi-
noastre, raza aceasta a venit
Imperatorul. Nu avem nici o insti-
culturală ori națională mai de
danță, care să nu fie zămisliată pe
absolutismului monarchic. Nu
nici atunci pentru noi riuri
ere, dar' tot ce astăzi mai ține
românească în noi, atunci s'a
Românii dela graniți, puși de-
la dispoziția monarchului, tot-
a fost bine, scutiți și fericiți
trebuie să-i învidiam.

Dar' dinasticismul nostru, afară
ativele sale etice-morale, are și
temeiuri politice. Cu un
instinct, poporul nostru ro-
sinte, că scutul Habsburgilor
pavaza cea mai puternică a na-
românești în contra unicei
dății, ce poate să amenințe acea-
naționalitate, în contra slavizării.

lătre popoarele, cari împopulează ba-
dunărean, nisuița spre alianțe tot-
a fost viuș. În timpuri abia trecute,
era motivată prin pericolul moha-
mului. În propozițiunea, în care crește
și dimensiuni și se întărește și ten-

dența de federalizare, care după bătălia
dela Mohaci la 1526 a dat naștere Austriei
de azi. Ideea fundamentală așadar, pe care
se întemeiază fondarea statului austriac,
este de a grupa popoarele mici din bazinul
dunărean, cari isolate nu pot rezista agre-
siunilor din afară, într'o comuniune de stat
viguroasă. Tendința aceasta se susține și
astăzi. E drept, că pe aceste popoare icu-
ite între marile națiuni europene, astăzi nu
le mai amenință nici un pericol din partea
semilunei, dar' în schimb un dușman și mai
periculos a început să se ivească dinspre
Nord".

Am reprodus aci cuvintele dlui
Dr. George Popovici, istețul bărbat
politic din Bucovina, care în delegați-
unile din urmă ale monarchiei Austro-
Ungare cu multă înțelepciune a știut
să releveze situațiunea tristă, în care
politicește se află Românii din Un-
garia și Ardeal din cauza nesăți-
osului șovinism maghiar.

Cuvintele dlui Popovici nu sunt
frase goale și sofismărie, ci ele ex-
primă curatul adevăr. Instinctul po-
porului nostru ne spune, că monarchia
habsburgică este „conditio sine qua
non" a naționalității românești. Nu a
Românii din Austro-Ungaria numai,
ci a naționalității românești peste tot.

Domnul Popovici continuă :

„De când a ajuns independența, pe
lângă toate amăgirile, ce i-au venit din
partea noastră, România s'a alipește tot mai
mult și cu mai mare credință de monarchia
noastră. Pentru România alipirea la tripla
alianță înseamnă singurul scut în contra
îmbrășășării omeritoare a Rusiei. O Austrie
puternică pentru România e cel mai înalt
interes de conservare proprie. Pentru
aceea așa numita irredentă română e o
născocire a unui cap descereat. Aneexiunea
de teritorii române din Austria ar trebui
să fie precedată de o nimicire a Austriei,
car' aceasta ar aduce cu sine cu necesitate
matematică contopirea României în valurile
rusăști. Rațiunea îi oprește pe Români de
la astfel de aspirațiuni și sinucidero".

Cuvintele aceste s'au zis adese-
ori, le-ași fi putut stilisa și eu. Am
ținut însă să le reproduc din gura
unui bărbat politic, care se bucură
de simpatiiile întregii Româniim.

Dar' pentru cei ce cunosc istoria
este bine știut, că monarchia Austro-
Ungară numai prin dinastia Habs-
burgilor se poate susține. Este
dară cert, că loialitatea necondiționată
pentru Habsburgi trebuie să fie peatra
unghiulară a politicii românești din
monarchia Austro-Ungară.

„Ca Român voiu susține națiunea
noastră română pe cale dreaptă și
legitimă și o voiu apăra cu toate pu-
terile în contra ori cărui atac și
asuprire; nu voiu lucra nici odată în
contra drepturilor și intereselor națiunii
române, ci voiu ține și apăra legea și
limba noastră română" — zice mai
departe jurământul din 1848.

Punctul acesta cuprinde în sine
scopul principal al politicii românești.
Scopul, pentru care statul habsburgic
este singurul mijloc posibil. Păstrarea
naționalității noastre românești și
asigurarea dezvoltării ei pe bazele
firești este principalul scop politic al

poporului românesc de sub sceptul
Habsburgilor.

Și loialitatea noastră față de
Habsburgi tocmai pentru aceea este
tare și de neschimbat, fiindcă isvo-
rește din puternica convingere, că
numai monarchia Habsburgilor poate
să garanteze cu siguranță pentru vea-
curei existența nevătămată a naționa-
lității românești.

Pentru adevărata politică româ-
nească așadar est' absolut indiferent,
dacă garantarea naționalității românești
se întâmplă prin autonomii teritoriale
ori prin dualism ori trialism ori fede-
ralism ori absolutism ori într'o constitu-
țiune specială a țărilor aparținătoare
coroanei sfântului Ștefan.

Forma și alcătuirea internă a
monarchiei Habsburgilor se poate
schimba după vremuri. Pentru noi
ori-ce formă este bună, dacă în ca-
drelle ei ni-se garantează naționalitatea
noastră românească cu toate atribuți-
unile ei. Acest rezon dovedește con-
vingerea noastră, că autonomia Ar-
dealului și cestiunea dualismului în
programul nostru politic dela 1881
nu sunt puncte, cari s'ar pute justifi-
ca prin spiritul genuin al politicii
tradiționale românești. Credem de
altfel, că în curând va sosi timpul,
când programul nostru exprimat în
propozițiuni va fi adus în armonie
mai desevirșită cu adevăratele scopuri
politice ale poporului românesc.

„Voiu respecta toate națiunile, po-
tind egală respectare dela dênsele".

Poporul românesc nu tinde la o
pozițiune privilegiată. Nu cere pen-
tru sine nimic, ce n'ar vrea să pri-
mească și celelalte popoare ale mo-
narchiei. Libertatea, egalitatea și fră-
țietatea este sfânta treime, la care
ne închinăm. Pentru aceea, toți căți
vrem egală îndreptățire în cadrul mo-
narchiei habsburgice, sunt amicii
noștri de principii și tovarășii de luptă,
și toți căți nizuiesc spre pozițiuni pri-
vilegiate, sunt dușmanii noștri.

Prin cuvintele de mai sus se
manifestă conservatismul și adênca
înțelepciune politica a poporului ro-
mânesc. Căci monarchia habsburgică
de fapt numai până atunci are ohe-
mare istorică în mersul universal al
dezvoltării omenești, până când sluje-
ște ca scut deopotrivă pentru toate
micile popoare, ce o alcătuiesc.

Românii nu se luptă pentru ca
să-și creeze siesi o pozițiune mai fa-
vorabilă, decât altora, ci mai vër-
tos scopul lor de căpetenie este crea-
rea unei situațiuni care deopotrivă
să-i mulțumească pe toți cetățenii
lor. Pentru aceea toți cetățenii Un-
gariei, cari doresc o mulțumire înte-
meiată pe dreptate, se pot întovărăși
liniștiți cu Românii și nici Sërbi, nici
mai ales Sașii nu au cuvinte de a
privi cu neîncredere ori cu gelozie
frământările Românilor de a-și crea
o pozițiune mai suportabilă în statul
ungar.

Oamenii de bine din monarchia
austro-ungară vor trebui să înțeleagă
odată, că rostul monarchiei este toc-
mai scutirea tuturor celor slabi, cari
numai împreună pot să încunguire
primejdia nimicirii. Dacă principiul
egalei îndreptățiri naționale va de-

veni principiu dominant în monarchie,
atunci Austro-Ungaria se va face
cheagul firesc, la care se vor alipi
cu bucurie toate stătuțelele mai mici
din preajma bazenului dunărean. A-
ceastă confederațiune va fi apoi de-
stul pe puternică, pentru-ca să pună
frii poftei de cuceriri a colosului
nordic.

Această formațiune de alianță pe
valea Dunării este și un interes uni-
versal politic și cei-ce prin poftele lor
de privilegiu și eghemonie îngreu-
nează puțința de întărire a acestei
formațiuni, mai curând ori mai târziu
vor trebui să fie aduși la rezon chiar
prin puterile europene, cari au inte-
res vital, ca zidul ce apără trecerea
spre Constantinopol să nu fie slăbit
ori dărâmat prin chiar păzitorii lui.
Noi însă trebuie să fim bărbăți și prin
bărbăția noastră să luminăm lumea
despre primejdia, ce o pregătesc cei
lacomii după putere și privilegiu. Asta
este rostul politicii noastre, întrucât
ea face parte din mersul general al
istoriei universale.

„Nu voiu încerca să asupresc pe
nimenea, dar' nici nu voiu suferi să ne
asuprească nimeni".

Aceste cuvinte din urmă ale ju-
rământului părinților noștri cuprind în
sine tactica luptelor noastre politice.

Deși această înțelegere ur-

mător.

In memoria lui Guttenberg,
care prin invenția sa a făcut cea mai
mare revoluție în lume și poate fi con-
siderat ca părinte al presei, la Mainz
se dau, după cum am anunțat deja, o
serie întreagă de serbări. Ele au înce-
put Sâmbătă și anume prin deschiderea
festivă a unei expozițiuni tipografice în
sala muzicului orașenesc. Primarul Dr.
Gasner a rostit un discurs. De față
erau nu numai cetățenii din oraș, ci și
delegațiuni din toată Germania, ba și
din Franța, Anglita, Austro-Ungaria
și chiar din America. Eri Duminică a
fost primirea delegațiunilor în sala re-
dutei orașului. Prezenți au fost și cei
dela curtea princiară, în frunte cu prin-
țul. S'a făcut apoi un pelerinajiu la
statua lui Guttenberg. Măne serbările se
termină cu o frumoasă excursie pe Rin-
nul măiestos.

† Teodor Pap.

Din Baia de Criș ne vine trista
știre despre încetarea din viață a unui
bun Român: avocatul Teodor Pap,
bărbat din generația care în fostul Za-
rand contribuise mult la dezvoltarea
vieții românești. Alături cu Hodoș, Pi-
poș, Sigismund Borlea, defunctul a luat
parte la toate luptele îndăptătoare ce s'au
dat în comitatul Zarand, cel mai ro-
mânesc ce a existat v'odată, și tocmai
de aceea desfășurat de stăpânirea con-
stituțională ungurească. Intre altele,
gimnasiul din Brad număra între fon-
datorii săi pe Teodor Pap, care dela
început și până și-a închis ochii, n'a
incetat de a se interesa și a lucra, ca
membru în comitet, pentru susținerea și
dezvoltarea acestui așezământ cultural.

Mat astă iarnă Teodor Pap a fost și apărător în procesul ce s'a intentat celor trei universitari români cari au depus coroană pe mormântul dela Tebea. El spusese Ungurilor buchile așa cum, între mulți, numai el se pricepe. Era vestit adică Teodor Pap ca bărbat care — cum zice Românul — nu umblă cu pisica 'n sac, ci spune sincer și fără înconjur, ori și cui, tot ce crede.

În lupta noastră bisericească a figurat ultima oară ca comisar la scrutinul algerit sinodale die cercul Halmagiului. Cu amicii noștri el a stat în cele mai intime legături.

A murit în vârstă de 67 ani. După cum se crede, întreaga sa avere a lăsat-o gimnasiului din Brad, ear înainte de a muri și-a exprimat dorința să fie înmormântat la Tebea, lângă Iancu, pentru care a avut atâta admirație și pe care de atâtea ori l'a adăpostit în ospitaliera sa casă.

Fie-i ferina ușoară și memoria bine-cuvântată!

Contele Tisza se esplică.

În urma articolului din „Bud. Hirnap” al contelui Apponyi și a celor zise, într'un interviu, de Horánszky, contele Tisza ține să explice vorbirea sa din Oradia-Mare și anume în sens de a micșora caracterul agresiv al pasagiilor prin care apponyiștii s'au simțit atinși.

Contele Tisza publică anume în semi-oficiosul „Magyar Nemzet” de ieri o declarație în care zice că a fost departe de gândul și intenția să înfățișeze lucrurile altfel de cum le înțelege și Apponyi și Horánszky. Recunoaște că ralierea apponyiștilor la partidul guvernamental s'a făcut pe baza programului desfășurat în Dietă de primul ministru Széll.

„Tine să declare deci că nu pune să se gândească a prezenta pe Apponyi și foștii săi partizani, ca pe o armată bătută, ci recunoaște că totuși stau azi în partidul liberal, stau pe basă de principii. Declară în fine că nici n'a intrat în intențiile sale să supere pe cine-va, ci din contra: idealul său este strângerea rândurilor și să se cimenteze unitatea în partid.

Procesul tinerimei în chestia Iancu.

Măne, Marți (26 I. c. n.), la tribunalul regesc din Deva se va debata în a două și ultima instanță procesul intentat studen-

țimii universitare române din Cluj pentru manifestarea de pietate la mormântul dela Tebea al marelui nostru erou Avram Iancu. Cum se știe, deputația la mormânt o formaseră tinerii universitari din Cluj George Novacovici, Ioan Scurtu și Coriolan Steer; pentru că înununaseră mormântul lui Iancu și rostiseră cuvântări de pietate în biserica din Tebea și la mormântul eroului, toți trei au fost judecați în 13 Februarie a. c. la judecătoria de cerc din Baia de-Cris, ca for de prima instanță: fiecare la câte 6 săptămâni închisoare ordinară și 150 coroane amendă în bani. Apărătorii condamnaților au apelat atunci în contra sentinței la forul mai înalt. În urma dispozițiilor noii proceduri penale, instanța superioară și ultima în cazul acesta este tribunalul reg. din Deva, unde conform acestei noi proceduri penale, procesul are să se dezbătă din nou, întreg, în ședință publică.

Apărătorii acușărilor, vor fi d-nii Francisc Hossu-Longin, care va apăra pe acusatul G. Novacovici; Dr. Ștefan C. Pop, dela Arad, care va apăra pe acusatul I. Scurtu, și Dr. Aurel Vlad dela Hațeg, care va apăra pe acusatul Coriolan Steer.

Punctul cel mai revoltător al procesului și totodată cel mai interesant este faimoasa condamnare a lui Iancu pe temeiul §-ului 142 al codului penal: delictul infidelității! Asupra acestui moment grav vor avea atât apărătorii, cât și acușările să insiste indeosebi, manifestând atitudinea cea mai energică față cu o acușare atât de monstruoasă.

După-cum se arată, tinerimea română din Cluj va trimite la Deva o delegație de șase membri, ca prin aceasta să dea dovadă despre solidaritatea sa în chestiunea Iancu — și astfel prin reprezentarea ei oficioasă să-și manifesteze interesul față de o cauză atât de sfântă Românilor.

Vor fi reprezentate asemenea și celelalte Universități.

Răspuns.

Organul „presedei” ear a comis o... cum să-i zicem, că n'am vrea să folosim cuvinte de care e plin articolul său la adresa d-nului Episcopului Goldiș. Sub titlul „Precedente periculoase” (nrul 115) un oare-care slugă ajunsa la masă boierească plânge adică durerea „neamurilor” că dl Mangra a fost instalat în scaunul de vicar și nu s'a așteptat rezultatul „protestului” celor 14. Pentru cel dela „autorizată” „precedent periculos” este nu cazul că se găsească 14 sinodali cari se fac coadă de topor, ci că se îndeplinește legea, statutul nostru organic, și hotărârea sinodului! Pe semne că de când dl dr. Rațiu se simte president și șef al lui Coriolan, Trif și Tilea numai, crede că în toate trebuie să se respecte voința minorității.

Pentru a combate pe dl Mangra, ia ca arme până și cuvintele unui decreșit, o fostă unealtă în sinod a marelui calife a „neamu-

rilor”, care ei că ar fi apostrofat grozav, acum trei ani, batjocorind limba română cu următoarea frasă (aplaudată pe atunci de Proca, Popescu și alții cari nu vor mai da față cu Sinodul): „D'apoi ia asta uite, Vă-sălie Mangra”...

De altminteri ce să mai polemizăm noi cu pseudonimii, când însuși dl dr. Rațiu s'a arătat atât de neprețut în ale afacerilor bisericii gr. orientale și atât de interesat când este solicitat să facă serviciul grațios, în cât fiind vorba de rezolvarea afacerii rentei de la Brașov, se arăta ultra fericit, neputându-și d-sa închipui o rezolvire mai „splendidă”, de cât dându-se milionul șobalei române pe mâna guvernului unguresc.

Cu astfel de păcătoși nu se discută.

Din România.

Parastas.

Doi servicii religioase s'au oficiat Sâmbătă 10 (23) Iunie pentru odihna sufletului A. S. R. Principesei mame Iosefina de Hohenzollern, unul la catedrala catolică sf. Iosif, la 9 și jumătate oare dimineața, ear' altul la metropolie la ora 11 și jumătate.

M. S. Regina și A. S. R. Principesa Moștenitoare au asistat la amândouă serviciile.

AA. SS. RR. Principele Carol și Principesa Elisabeta au asistat la serviciul de la metropolie.

Printre coroanele depuse la sicriul A. S. Regale Principesei mame Iosefina de Hohenzollern este și una trimisă de Casa civilă a M. S. Regelui.

Dela Academie.

Vineri, 9 Iunie, ședința s'a deschis la ora 1 și 30 m. d. a., sub președinția d-lui P. S. Aurelian, președintele secțiunii științifice.

D. D. Sturdza, secretarul perpetuu, a citit sumarul ședinței precedente și a făcut diferite comunicări.

Di Dr. V. Babeș a vorbit despre produsele specifice ale pelagrei. D-sa a arătat că a extras substanța toxică din porumbul stricat și a injectat-o la 18 soluri de ani în mlaștea de pe lângă orșorul și aflând că cânt. Din acea injecțiune, a constatat că animalele cele mai mici mureau mai curând.

În urmă a luat ser dela oamenii cari suferiseră de pelagră și cu ei a tratat animalele tratate mai înainte cu substanța toxică din porumbul stricat.

După aceste două operațiuni, d. Dr. Babeș a constatat că boala își perde din putere, ceea-ce înseamnă că leacul pelagrei e pe cale de a fi aflat.

D. Gr. Tocilescu, urmând d-lui Babeș, a spus că, revizuiind obiectele din muzeul național a dat peste două pietri de mare preț.

Una din acele pietre e de alabastru și pe ea se găsește o inscripție cuneiformă. Pentru exacta tălmăcire, dl Tocilescu a

cerut concursul profesorului Müller care răspuns că piatra găsită mai are o parte ce se află în muzeul britanic din Londra și că inscripția aflată pe acele pietre vorbește despre regele Asirier Asur-Nasir care a domnit între anul 860 și 835 înainte de Cristos și care a avut o mare luptă cu vecinul său. Spre a-l învinge, regele Asirier ceruse ajutorul lui Jupiter tunătorul.

D. Tocilescu a vorbit despre ceea ce a doua piesă interesantă găsită în muzeul Acea piesă e o tablă din secolul II înainte de Cristos. Pe ambele părți are aceiași inscripție care alcătuiește un blăstăm.

Asemenea table s'au găsit și la Roma în număr de peste 2000. Ele erau făcute de alergătorii din circ cari voind să-și învingă adversarii la curse, scriau acele blăstăm prin care cereau ajutorul diferitelor zeițăți.

D. Tocilescu a făcut o apropiere între credința celor cari făceau asemenea blăstăm și între credința în farmece ce erau la popoarele creștine din vremea noastră.

D. Tocilescu a prezentat copie după ambele table despre cari a vorbit.

Ședința s'a ridicat la orele 3 d. a.

RAPORTUL

senatului strins bisericesc al Consistoriului ort. rom. din Arad despre activitatea sa din anul 1899.

II. Afaceri mai însemnate.

(Urmare)

Congresul național-bisericesc, sub președinția d-lui Episcopului de Orșara, servea ca dotațiunea întreagă, ce compune preoțimeii noastre, se va pune la dispoziția autorității bisericești superioare, admitându-se preoțimea să primească întregirea veniturilor sale din vistieria statului după norma articolului de lege XIV. din 1898 fără alte condițiuni, decât ca sumele reclamate pentru întregirea venitului preoților să ajungă la destinațiunea lor.

Ca parochii sistematizate înainte de 1 Ianuarie 1898 pe teritoriul acestui Consistoriu s'au prezentat 391 parochii cu filiale. Dintre aceste parochii respective din preoții lor au reflectat și au reclamat pentru întregire 293, ear' 98 n'au reflectat.

Pentru întregirea dotației celor 293 parochii posturi de preoți la 600 respective 125 coroane s'a arătat trebuința de 105000 coroane 01 fil., ear' pentru întregirea celor 98 parochii care n'au reflectat s'a arătat trebuința pe 177.313 coroane 08 fil. peste trebuințele arătate pentru preoții din districtul Consistoriului orădan.

Mai înainte de a primi vreo răspuns la reprezentațiunea, cu care am subțiat fasciunile, Exe. Sa dl ministru reg. ung.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

ANTICHRIST.

— Un manuscris vechiu din Regimari. —

(Urmare)

Profesorul de teologie din Göttingen, W. Bousset, ¹⁾ în eselența sa lucrare despre „Antichrist” ²⁾ ne arată sorgința comună a legendei lui Antichrist și a scrierilor populare despre Alexandru Macedon și a unele scrieri colective a lui Pseudo-Metodie, în care se cuprind la un loc: istoria lui Alexandru, înfrângerea neamurilor, Gog și Magog prin un rege roman (!) domnia lui Antichrist și judecata de apoi. ³⁾ Faptul, că aceste mituri se găsește puse în paralelă la mai mulți scriitori vechi și în primul rând la călugărul sibilinist Adso (la anul 954) îl face pe W. Bousset se constată, că ele au fost adeseori împreunate într'un singur mit și că Antichrist în tradiția populară, adeseori a fost socotit ca un antipod al lui Alexandru Macedon. ⁴⁾

¹⁾ A nu se confunda cu oratorul bis francez Bousset, care și el s'a ocupat cu acest mit.

²⁾ Der Antichrist in der Ueberlieferung des Judentums, des neuen Testaments und der alten Kirche. Göttingen 1895.

³⁾ Bousset, p. 33, 35.

⁴⁾ Ibidem p. 39.—compară și Gaster: Literatura populară. București 1882. Alexandria p. 29.

Afară de această literatură tipărită au mai contribuit și continuă a contribui la cultivarea acestui mit o mulțime de manuscrise, ear' circuli prin popor din mână în mână. Manuscrisele aceste redau în parte însuși mitul în esența sa, parte însă sunt comentarii, nu se știe, originale sau de proveniență străină. Un studiu comparativ asupra acestor manuscrise din punct de vedere literar și teologic, nu există și ar fi foarte interesant. Ele poartă titlurile: „Sfârșitul lumii”, „Antichrist”, „Semnele venirii lui Antichrist”, „Chronograf” ș. a. În privința răspândirii lor imi scrie un amic de lângă Alba Iulia: „Pruncul vechi, numite „Antichrist”, există mai multe în acest ținut. Credințioșii le expiază unii dela alții și în acest chip se răspândește, mai ales de cătră așa zisii Solomonari, cari fac adeseori poporul să creadă, că este aproape sosirea lui Antichrist.”

Despre un manuscris de aceste vom vorbi mai la vale.

Pe cum rezultă din izvoarele înșirate, mitul, de care ne ocupăm, n'a ajuns la o dezvoltare deosebită nici în literatura noastră religioasă nici în mitologia noastră populară. Substratul biblic a fost destul de credincios conservat de tradiție. Fata de jidov îngreunată ce nu poate să nască redă perfect figura din Apocalips, cap XII. Pelea „de ghiol” e aluzie la una din fiarele Apocalipsului din cap. XIII, cari alcătuiesc adevăratul temel al acestui mit.

Faptul că Antichrist e prezentat ca fiind cu părul roș, e în corcondanță cu zisa Apocalipsului, că se va naște din Israil, din neamul lui Dan. O mică abatere dela tradiția originală este amintirea numelui a sfântului Ilie, pe când Apocalipsul (cap XI) vorbește de două mărturi, cari vor combate pe Antichrist, ear a doua mărturie, cum credeau sfinții părinți, bazați pe Ezechiel cap XVII și VLIV, are să fie Enoch. Incolo: foamea, miunirea lui Antichrist și toate celelalte particularități ale mitului sunt de origine curat biblică, fără ca fantazia poporului nostru să fie adăus ceva la ele.

La alte popoare problemele acestui mit au esit mai în evidență și au ajuns la un grad oare-care de dezvoltare și în literatura. Meritul de căpetenie revine fregă Sfinților părinți, cari se îndeletniciau cu predilecție de tălcuirea Apocalipsului și îndeosebi Sfântului Ipolit, care în prima jumătate a veacului al treilea a scris cartea sa despre Antichrist, bogată în materie de eschatologie. ¹⁾

Pe temelul acestor tălcuri, mitul lui Antichrist a fost studiat și adese ori înțeles chiar ca mijloc de agitație politică și confesională. El a fost o eminentă armă, îndreptată mai ales de teologii răsăritului și mai târziu de cel protestant și împotriva bisericii Apusului, din motivul alușilor la adresa imperiului persecutor și

¹⁾ Cf. Dr. Gh. Timuș, Dicționar aghiografic. 455.

Molatra din Apocalips XII. (1—8) și Neron, fiara cea cu numărul 666.

La Germani aceste probleme s'au popularizat prin cruciate și au strălucit în literatură. În poezia „Nuspilli” din secolul al 9-lea se găsește întăsele influențe. Sunt descrise trei scene principale din acest mit: Lupta lui Antichrist cu sfântul Iosif la aprinderea pământului în urma atingerii sale cu sângele lui Ilie și judecata de apoi ¹⁾ În secolul al 12-lea apoi, în epica latină a literaturii germane, erau în uz fel de drame ce se numiau „Judias de Antichristo”, în cari se dramatiza mitul lui Iosif și au ajuns foarte populare ²⁾ Aceste poezii dramatice („Märkelspiele”, — în deosebi se „Mysterien”) au contribuit mult la afirmarea și răspândirea imperiului latin, cari contra Ovrelor.

Mulți critici vor să stabilească influența apocaliptică și în literatura veche germană, în „Völuspá” și „Ridda”. De felul acesta natural că s'ar putea găsi urme la toate popoare, mai ales în poezii și legende, în cari iasă la iveală mituri cum este de pildă binele în opoziție cu răul, în special în religia budhistă. Din aceste nu sunt influențe creștine. Mitul lui Antichrist nu este o simplă paralelă

¹⁾ W. Scherer, — Literaturgeschichte. II. p. 44.

²⁾ Ibidem, pag. 77. Pe larg vezi impo studiu al lui M. Meyer, în „Sitzungsberichte der Akademie zu München” din anul 1882 p. 1 și

Invățăment ni-a comunicat sub 7
anul trecut Nr. ad. 91.772 condițiunile,
este plecat a pune cvota de in-
la dispozițiunea autorității diocesane
să ne pronunțăm asupra lor.

Condițiunile fiind în consonanță cu
cea suscitatăului congresual,
cerându-se numai ca suma de in-
să se dea respectivilor punctual în
ele indicate și întregă: Consistorul
a răspuns, că primește condițiunea
înțelegeră avută cu înaltprea-
domn arhiepiscop și metropolit
Ștefan și cu Pfașștitul domn epi-
Nicolae Popea din Caransebeș, s'a
și în privința ratelor, cum și a
celor, când să asemne și trimită

Pașunile nu ni s'au restituit nici până
și nu ni s'a comunicat nici sumele
licitate pentru cei interesați; dar
serva de a ne trimite aceasta ulterior
de dl. Ministru reg. ung. de culte și
cultură sub 30 Martie a. c. Nr. 25 068
pământat pentru anul 1899 un ajutor
generală de 160.000 adică una
pe-șec mil coroane, carea — se în-
de sine — privește și preoțimea no-
districtual Consistorului orădan.

Deși suma primită este neînsemnată
multele trebuințe ale preoțimii
totuși împrejurarea, că banii s'au
la mâinile autorității diocesane,
măcar în parte îngrijirea, de
a fost cuprinsă întreagă biserica no-
țională la votarea legii și pertracta-
rebrării: dacă e a se admite, sau nu,
să reflecteze la întregirea dotației
statalui pe baza suspomenitului
lege.

Credincioșii noștri din Becicherecul
s'ajung într'o situație neplăcută.

Acuți credincioși, precum a arătat în
din 1898, văzându-se tot mai tare
și jignii în drepturile lor de cătră
ceanți sârbi din numită comună; și
măcă, că nici serviciul în biserică,
strucțiunea în școală comună cu sârbi
face în limba lor maternă română de
naș nimitul „modus vivendi”, stabilit
2; și astfel nemulțumiți cu modul,
au tractați din partea ierarhiei sâr-
au plans la delegațiunea congresu-
măcă cerând scutul și apărarea ei
tractării maștere, ce aveau să su-
partea ierarhiei sârbești; și după
venirile repetite ale delegațiunei ro-
Consistorul sârbesc — pentru respec-
militului „modus vivendi” ori pentru
la emiterea unei comisii micste
la încercă complanarea divergențelor

două principii eterogene, ci se
măcă prin trăsura specifică, că
o condiție pentru a triumfa binele;
trebuie să se prăbusească prin venirea
Antichrist, pentru ca să vie înfricoșata
de apol cu răsplătirea și dreptatea

At chiar mitul acesta continuă a
volta ca fond și formă la diferite po-
Numele lui Antichrist e întrebunțat
a caracterisa diferite idei eretice
sociale protivnice noțiunilor de
creștină, în literatura *sua* și a apărut
un roman „Antichrist”, tradus
de E. Brausewetter, trădând
socialist care amenință cu distrugere
creștine. Ear' în Rusia, în una
terentela publice, ținute estă iară
burg, profesorul filosof Vladimir
a produs o adevărată senzație prin
săirei apropiate al lui Antichrist¹⁾

Marie Chendi.

(Va urma.)

— au rămas zădarnice, numiți credincioși
români s'au organizat în parohie română
independent de parohia sârbă de acolo,
dar pe lângă rezervă, că față de averea com-
ună cu coreligionarii lor sârbi să-și vali-
diteze dreptul pe calea sa.

(Va urma.)

— Una la zi. —

Enciclopediații pripiși și pela „auto-
risata” eată cum anunță doliul Rusiei:

„Contele Murawiew, ministrul de ex-
terne al Rusiei a răposat subit în Peters-
burg, în vechia-i boală de inimă...”

Va să zică n'a murit de vre-o boală,
dicl pe pat, ci în vechia-i boală! Brava
Trifule, cere ca dl. „Gelehrter” să-ți mă-
rească „onorariul”... căci într'o singură
frasă faci și greșală de punctuație și de
sens.

Noutăți

Arad, 25 Iunie 1900.

Archiducele Iosif va sosi mâne la
Lugoj, ca să inspecteze honvezimea de
acolo. Pe timpul petrecerii în Lugoj va ave
cuartir la episcopul Dr. Demetriu Radu.

Numire. Dr. Nagy Ferencz, profesor
la universitatea din B pest, a fost numit
secretar de stat în ministerul de comerț.
E bărbat de 48 ani, autor al mai multor
opere din știința dreptului.

Examenul de limba română
a elevilor români dela liceul din loc
a fost Vineri după amiază. Profeso-
rul G. Pap poate fi mândru de re-
sultat. Din partea direcției liceului
comisar a fost dl profesor Haslinger
care a putut constata responsurile
precise și bune ale elevilor.

Școala de surdo muți din loc face
servicii prețioase. În ea se adăpostesc
numai copii din oraș și comitat, dar și din
comitatele vecine. Pusă sub direcția dlui
Elias Jakab, școala aceasta face progrese
uimitoare. Azi a fost examenul de finea
anului. A asistat și primarul Salacz. Mulți
lăcrimau de duioșia ce-i cuprindea, văzând
cum nenorociților de la natură, prin arta
profesorului, li se dă graiu și pricepere.

Parastas. Implinindu-se sease săpt-
mâni dela moartea mult regretatei Ecate-
rina Paguba, soțul și copil jalinic, precum
și părinții și numeroasele rudeni, au asistat
erl în catedrala gr. or. română din loc la
un parastas ce s'a servit în amintirea de-
cedatei.

Promovare. Dl Teodor Burdan,
unul dintre cei mai simpatici tineri
din Arad, a fost promovat (în Buda-
pesta) la gradul de doctor în științele
juridice. Felicitările noastre sincere.

Foile ovreo-patriotice fac șgomot mare
în jurul emigrării perțunătorilor din România.
Ele scriu lucruri îngrizoitoare despre torturile
ce ar fi suferind în lui Moise în România.
Tot ce scriu, sunt sfruntate mincuni. Ovrei
carl emigrează din România, sunt niște
vagabonzi din Rusia, pe cari nu vor să-și
suferă în țeară nici chiar coreligionarii lor,
cărur le fac „chinchirentă”.

Logodnă. D-șoara Sofia T. Stănescu,
ficia dlui Tache Stănescu din Brașov, s'a
logodit cu dl Dr. Endoxiu Procopovici, me-
dic în Cernăuți. — Felicitări călduroase tiner-
rilor logodiți.

Descoperirea archeologică. Intre Bag-
dad și Damasc s'a aflat într'o speluncă un
pal împodobit cu petri prețioase. După-cum
dovedește inscripția de pe el, patul era al
al reginei engleze Eleonora, care însoțise
pe soțul ei în expediția cruciată. Șese sute
de ani a stat ascuns în acea speluncă pom-
posul mobilier, care e veritabil obiect de
artă.

Intoleranță. Familia Mocsonyi, după-
cum cetim în foile uncur ști, a ajuns în
conflict cu biserica sârbăască din comuna
Foen. Se știe anume, că înainte cu vr'o 30
de ani generosul membru al acestei familii,
Andreu Mocsonyi, căsătorit cu o doamnă

sârbă din familia Cernoievici, a fost înmor-
mentat la biserica sârbo-română din Foen,
pentru care decedatul are merite neperitoare
în urma multelor binefaceri, ce l'a adus.
În urma procesului de despărțire ierarhică,
biserica de-acolo a rămas Sârbilor. Acum,
că familia Mocsonyi a construit acolo un
frumos mausoleu pentru repositul sârbi mem-
bri, a cerut dela autoritatea bisericești sâr-
bești din comună, ca să îngăduie a se lua
din biserica osămintele decedatului Andreu
Mocsonyi și să se așeze în cripta fami-
liară.

Ce să vezi însă? Autoritatea bisericești
sârbești a denegat cererea pe cuvânt, că pie-
tatea oprește despărțirea de olaltă a ose-
mintelor soților înmormențați la un loc.

Deși afacerea — cum spun foile ma-
ghiare — nu e încă terminată, constatăm
cu regret, că prea de tot departe merg core-
ligionarii noștri Sârbi cu intoleranța lor față
de Români.

Congresul ștudentesc la Paris se va
deschide în ziua de 5 August în sala cea
mare a Sorbonnei. Se vor da cu acest pri-
lej mai multe serbări în onoarea congre-
siștilor. Intre altele, reprezentațiunile de gală
la operă, la comedia francesă și la opera
comică. Primăria va da un mare bauchet
în onoarea oșpetilor. Ștudenți unguri vor
participa mai mulți înși. Ei au și solicitat
deja spriginul ministrului Hegedus.

Premii de la Expoziție. Juriul gene-
ral al Expoziției din Paris a conferit urmă-
toarele premii produselor espuse în secția
agricolă din pavilionul român: Marele pre-
miu pentru grâu d-lor C. G. Vernescu și
Al. Marghoman și Medalia de aur pentru
grâu d-lui G. Gr. Cantacuzino. De aseme-
nea a premiat cu Medalia de aur operele
pietorului român Simonide.

Necrolog. Ni se trimite următorul anunț
funeral: Petru Popovici jude legesc în
numele său, al fiicei sale Eugenia, precum
și al nenumăraților rude aduce cu inima
frântă de durere la cunoștință trecerea din
viață, a mult iubitei și neuitatei sale soții
și resp. mame: Carolina Mladin, mărit.
Petru Popovici, răposată după lungi și grele
suferințe la 1 oră p. m. în 21 Iunie a. c.
Rămășițele pământești ale defunctei s'au
așezat spre vecnică odihnă la 2 1/2 oare
după amiază în 22 Iunie conform ritului
gr. orient. român în cimitirul local. M.-
Radna, 21/VI 1900.

Fie-i țărna ușoară!

Noie falsificări de vinuri. În 21 l. c.
poliția din Lugoj a descoperit o mare cuan-
titate de vin falsificat la firma Schattelesz,
comerciant mare de vinuri de-acolo. Eată
cum descriu cazul foile maghiare:

Un Lugojan a cumpărat zilele acestea
o cantitate mai mare de vin dela firma
Schattelesz, dar, înainte de a-l primi, cum-
părătorul, fiind și dlnosul cunoscător de vin,
l'a examinat pe cale chimică și l'a găsit fal-
sificat. A chemat la sine pe unul din frații
Schattelesz și, pe cuvânt că a cumpărat un
vin dela alt-cineva, a rugat pe jupânul Schat-
telesz să-l examineze și el, pentru-că lui
(cumpărătorului) vinul i se pare falsificat.
Schattelesz, fără să știe de care vin anume
e vorba, l'a examinat și numai decât a spus
și dlnsul verdictul, că da, vinul e o falsifi-
care din cele mai primitive. — Cumpărătorul
imediat a denunțat cazul la căpitanul ora-
șului, ear' acesta cu mai mulți experți s'a
dus în pivnițele firmei Schattelesz, unde
toate vinurile le-au găsit falsificate. Din fie-
care bute s'au trimis mostre la institutul
chimic din Budapesta, și până la sosirea
răspunsului, — pivnițele lui Schattelesz au
fost puse sub sechestru.

Pe jos la Paris. Studentul în medi-
cină Ion Ionescu din București a fost erl
și alaltăeri oaspele orașului nostru. Intre-
prinzătorul tiner a plecat la 1 Iunie din
București, pe jos, și are ca țintă să fie la
15 August în Paris. Până acum a mers în
conștiință foarte bune. Pretutindenți își vi-
zează paseportul la autorități pentru a do-
vedi itinerariul. Dl Ionescu este de 24 ani,
de statură mijlocie.

Asasinată pe calea ferată în apropiere
de Odesa contesa Sofia Volodkievici a fost
asasinată într'un cupeu al trenului ce mer-
gea spre Cracovia și jefuită de cei 18 000
fl. ce i avea la sine. O fată a contesei este
soția marelui literat polonez Sienkievitz.

Felurimi.

O scenă originală s'a petrecut de cu-
rând, după cum se scrie din Roma, într'un
teatru popular de acolo.

Se dedea un mare „spectacol istoric”
în care regele trebuia să citească discursul
tronului. Curtea, reprezentanții provinciei și
al armatei steteau serioși și plini de dem-
nitate pe scenă de amândouă părțile tron-
ului, pe care l'înconjurau militari și dem-
nitarl.

Regele îmbrăcat cu lunga „mantaua
de purpură”, căptușită cu blană de epure
de casă, o imitație de hermelin, pășeste pe
scenă și urcă încet și maestos scările tron-
ului. Toți se pleacă și ministrul președinte îi
întinde un sul de hârtie, care trebuia să
conțină discursul tronului. În tăcerea so-
lemnă a spectatoților Regele despoae sulul
și privește și... observă că ține în mână o
hârtie albă. Rechizitorul gresise. Ce să facă?
Discursul e prea lung; e imposibil să-l re-
citeze cu ajutorul suflerului. De altfel su-
flerul e prea departat și nu poate fi în cu-
noștință de neplăcuta eroare. Ce să facă?

O idee genială îi vine în cap Regelui.
După ce aruncă o a doua privire demnă pe
hârtia albă, el strânge hârtia la loc, dă mi-
nistrului președinte și i zice cu un ton po-
runcitor: „Citește d-ta!”

Ministrul președinte devine cam con-
fus de inovația aceasta neașteptată; totuși
el ia sulul și-l despoaic... Mica glumă, pe
care și o permise Regele, îi devine imediat
limpede; el strânge earășii solemn „discur-
sul tronului”, scoate o decorație mare de
aiamă de pe pieptul său, o pune împreună
cu discursul tronului, la picioarele Regelui,
și zice cu o mare demnitate: „Majestate!
Fiind că nu mă împac cu conținutul discurs-
sul tronului, îmi dau demisiunea.”

Acestea spuse, el părăsește scena fă-
ră să aștepte mai întâiu un răspuns.

ULTIME ȘTIRI.

Războiul buro-englez.

Londra, 23 Iunie.

Se vestește din Hammonia Agentul Reu-
ter, cu data de 19 Iunie, că trupele bure,
în număr destul de mare, au ocupat peste
noapte o colină izolată, pentru a țina drumul
pâr telor de Ylomanry. Artileria generalu-
lui Rundle i-a silit să părăsească po-
ziția lor.

Mareșalul Roberts telegrafează din Fre-
toria că coloana Hamilton a sosit ieri la
Springs; ea me ge acum spre Heildelberg
pentru a se uni cu trupele generalului Buller
cari au sosit ieri la Paardekon. Coloana va
fi mâne la Standarten pentru a împedeca o
acțiune comună a burilor din Transvaal cu
cei din Oranj.

Războiul din China.

Hotărârile puterilor în chestia chineză.

Bruxelles, 23 Iunie.

Din isvor sigur aflăm că puterile au
lănat în chestiunea chineză următoarele ho-
tărâri: Impărăteasa Cuhsi va fi detronată
și internată în străinătate, în Europa.
Coangsa, tindrul împărat detronat, va fi
din nou instalat sub auspiciile și protec-
toratul puterilor europene. Toate puterile
declară formal că nu va exploata nici una
situația ce se crează pentru a face cucer-
riri din teritoriul Chinei pe seama sa.

Bombardarea consulatelor.

Washington, 23 Iunie.

Amiralul Kemp telegrafează cu data
de 21 Iunie, că trupele chinezești bombar-
dează consulatul american și coloniile stră-
ine din Tien-Tsin Detașamentul de deblo-
care pleacă la Tien-Tsin.

Oi-Fu, 23 Iunie.

Tien-Tsin a fost bombardat două zile;
perderile sunt de vre o sută de persoane. După
un șgomot care nu e încă confirmat, amiralul
Seymour ar fi fost silit să se înapoeze la
Tien-Tsin.

De 14 zile nu sunt știri din Peking.
Ștutia în Șangai nu e amenințătoare; mi-
sionarii din Șangai se află neatînși la Wei-
H: Wei. Turburăr le din Tset-Sau au fost
reprimare de vice-regele. Corpul consiliilor
s'a întrunit spre a delibera asupra situațiunei.

Viena, 23 Iunie.

Incrucișătorul Maria Teresia a primit
ordin să plece neîntârziat în apele Chinei.

Oi-Fu, 23 Iunie.

Sorginte oficială. Tien-Tsin este bom-
bardat neîncetat. Aproape toate coloniile străine
sunt incendiate. Consulatul american a fost
distrus.

Ajutoare sunt necesari. Perderile sunt
grave.

Străini măcelăriți.

Londra, 24 Iunie.

Ziarele află din Șangai că
după știrile din sorginte japoneză,
1500 de străini ar fi fost măcel-
lăriți la Tien-Tsin.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactors: Ioan Russu Sîrbianu.

Em. Manno-Zissy

neguțătorie de produse și comisiune în Budapesta
Petöfi-tér 3.

În vederea viitoarelor recolte, îmi iau voie a-mi oferi serviciile mele la bursa de cereale, domnilor economi, cari voesc a-și dirigea afacerile lor de vânzare aici, în cereale ca:

grâu, orz, ovės, cucuruz, rapiță. etc.
precum și lână, piei ș. a.

Lucrez de mai mulți ani la bursa de cereale de aici cu succes, servesc onorațiilor mei comitenți de tot solid și efin.

Rog deci, ca cu orice întrebare în astfel de afaceri să se adreseze la mine direct, în limba română, pe cari le voi rezolva întotdeauna prompt.

Cu distinsă stimă:

Em. Manno-Zissy
Budapest, Petöfi-tér nr. 3.

457 1—1

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seara
(abstrăgând orele dela 9—11 în. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloce de lecuire:

Scaldă în lumina electrică:

1. Reumă, podagră, aprindere de nervi (ischias), dureri la coaste și la față, nevralgia, aprinderi de pelița peptului și a foalei, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb).

2. Morburi de sânge (cu ajutorul curei de mercuriu și iod), îngrășarea peste măsură, grăsimea de inimă, aprindere de pelița rinichilor, boala de zahăr (diabet).

3. Anemia, nevrastenia (slăbirea nervilor), nervositatea.

4. Morburi de piele învechite, scrofula, luparea etc.

După felul boalei, scaldă aceasta poate fi urmată de lecuirea cu apă rece, de masaj sau împachetare. — Întrebuințarea odată costă: 1 fl. 25 cr.; 15 bilete: 15 fl.

Camere pentru inhalație, după metoda dela Gleichenberg Ems, pentru aprinderi acute și învechite de gât, de plămâni, cum și pentru dilatare de plămâni și astma. — Întrebuințarea odată costă: 75 cr.; 15 bilete: 9 fl.

Cura cu apă-rece. Întrebuințarea odată: 60 cr.; 15 bilete 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconvalențelor cu musculatura slăbită, pentru întărirea băieților și a oamenilor desvoltați, cari sufer de morburi de inimă și de strimțarea coșului peptului.

Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după cum e felul casului de boală.

Fie care bolnav se bucură de căutarea ce 'i-o prescrie medicul său propriu, sau după sfatul ce însumi 'i l' dau. Ori ce îndeplinire a curei se înțempla sub veghierea mea personală.

Dr. A. HECHT, 450 8—8

Arad, strada Templom, palatul Minorilor. Telefon: Nr. 270.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — —	„	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — —	„	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — —	„	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — —	„	2.—
5.) „Principiile politicele“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul — — — — —	„	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor în Brașov. Prețul. — — — — —	„	2.50
7.) „Răsboiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	„	1.20
Prețul „Coroanei“ — — — — —	„	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția — prețul — — — — —	„	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — —	„	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga Prețul: — — — — —	„	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — —	„	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul — — — — —	„	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — —	„	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul —	„	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.		

La comanda să se mai adauge de fie-care ep 10 fleri spese postale.